

Can Farnés

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sector nord-oest del terme municipal, entre les urbanitzacions de can Prat, can Salgot i el Mirador.
Emplaçament	Urbanització de can Prat. Camí que surt al nord del carrer de Sant Ferran, 600 m.
Alçada:	199
Coordenades:	
Latitud:	41.5935
Longitud:	2.21825
UTM Est (X):	434847
UTM Nord (Y):	4604940

Classificació

Número de fitxa	08108 - 15
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XV-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En estat d'abandó, sense coberta i en procés greu de ruïna
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	002502000DG30E0001GE
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dl., 15/11/2021 - 10:42

Descripció

Masia de mida mitjana, d'origen medieval, que està emplaçada en una zona rural a l'oest del terme, en un encreuament de camins. Consta d'un cos residencial, actualment en estat molt precari i en procés de ruïna, més un cobert aïllat al nord, també en estat ruïnós. La casa és de planta més o menys quadrada i té cossos adossats a l'oest i a migdia. El cos residencial sembla fruit d'una construcció que tipològicament es podria datar als segles XVII-XVIII, mentre que al XIX s'hi haurien fet petites reformes i ampliacions de coberts. La casa adopta una estructura força regular dividida en tres crugies. Consta de planta baixa més un pis i golfes. La façana principal, encarada vers llevant, s'ordena en base a tres eixos d'obertures, amb un portal adovellat al centre. La resta d'obertures són emmarcades amb pedra carejada, tot i que amb alguns elements o refeccions de maó. La finestra central està decorada amb els relleus de dues cares enfrontades situades als carreus superiors. Posteriorment la finestra es transformà en balcó i va ser parcialment refeta amb maó. Sembla que els relleus correspondrien a l'obra originària, tal vegada del segle XVII, però no es pot descartar que s'hi afegissin en les reformes que es devien fer al segle XIX o principis del XX. Els paraments de la casa són fets amb el tipus de maçoneria pròpia de la zona, que es caracteritza per una barreja de material petri, amb un predomini de les pedres arrodonides. Conserven part d'un semiarrebossat tradicional. Les parets interiors són majoritàriament de tàpia. En la resta de façanes les obertures són petites i irregulars. A la façana sud el mur està apuntalat amb diversos contraforts, junt amb alguns coberts adossats. El ràfec de la teulada és format per una doble filada de maó formant una sanefa.

La coberta de la casa i bona part dels murs de la part posterior s'han esfondrat. A l'angle sud-oest es conserven una mena de dipòsits o cambres subterrànies obrades amb maó. Sembla que el cobert aïllat situat al nord era un dipòsit de sal per al bestiar. Aquestes saleres van donar nom al turó, conegut com de les Saleres.

Observacions:

Dades documentals facilitades per l'Arxiu Municipal i pel Centre d'Estudis i Recerca de Lliçà de Vall (CER).

Història

Aquest mas és d'origen medieval i antigament s'anomenava can Vendrell. Ja s'esmenta en el fogatge de 1497 com a Vendrell. En el fogatge de 1515 apareix a nom de Basilio Vendrell, i en el fogatge de 1553 a nom de Miguel Vendrell. En llibres parroquials del segle XVII el mas encara apareix amb el nom de can Vendrell. En aquest segle hi ha documentats diversos membres de la família: Miquela Vendrell (1659) o Joan Vendrell (1670).

L'any 1742 Joan Farnés Menor va comprar el mas a Jaume Vendrell. Uns anys després, el 1759, la qüestió encara estava sota litigi entre els hereus de Jaume Vendrell i Joan Farnés. En l'Apeo o registre municipal de propietats de l'any 1818 consta com a casa de Miguel Farnés, i en endavant va ser coneguda com a can Farnés.

Ja al segle XX, els masovers van ser durant molts anys la família Tarrés. L'àvia de can Farnés era molt valorada per la saviesa popular que se li reconeixia. La casa encara era habitada a la dècada de 1980, i aleshores el matrimoni que hi vivia va ser objecte d'una agressió per part d'uns lladres. Posteriorment la casa ha estat objecte d'un procés de ruïna molt accelerat.

Bibliografia

BUSTO VEIGA, Anna M. (2017). *Els nostres records. A l'Arxiu Municipal de Lliçà de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 34.

CARRERAS FONT, Núria et al. (1999). *Lliçà de Vall, 1.000 anys d'història*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 127.

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 81-83.

GARRIGA, Joan (1991). *De Licano Subteriore a Lliçà d'Avall/de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 94-97.

